

ያዕቆብም ተነሥቶ ወደ ምሥራቅ ሰዎች አገር ሄደ።

2 ፤ በሜዳውም እነሆ ጉድጓድን አየ፤ በዚያም ሦስት የበጎች መንጎች በላዩ ተመስገው ነበር፤ ከዚያ ጉድጓድ በጎቹን ያጠጡ ነበርና፤ በጉድጓዱም አፍ የነበረው ድንጋይ ትልቅ ነበረ።

3 ፤ መንጎችም ሁሉ ከዚያ በተከማቹ ጊዜ ድንጋዩን ከጉድጓዱ አፍ ገለል አድርገው በጎቹን ያጠጡ ነበር፤ ድንጋዩንም ወደ ስፍራው መልሰው በጉድጓዱ አፍ እንደ ገና ይገጥሙት ነበር።

4 ፤ ያዕቆብም፡ ወንድሞቼ ሆይ፤ እናንተ የወዴት ናችሁ? አላቸው። እነርሱም፡ እኛ የካራን ነን አሉት።

5 ፤ የናኮርን ልጅ ላባን ታውቁታላችሁን? አላቸው። እነርሱም፡ እናውቀዋለን አሉት።

6 ፤ እርሱ፡ ደኅና ነውን? አላቸው። እነርሱም፡ አዎን ደኅና ነው፤ አሁንም ልጁ ራሔል ከበጎች ጋር መጣች አሉት።

7 ፤ እርሱም፡ ቀኑ ገና ቀትር ነው፤ ከብቶቹ የሚከማቹበት ሰዓቱም ገና አልደረሰም፤ አሁንም በጎቹን አጠጡና ሄዳችሁ አስማሩአቸው አላቸው።

8 ፤ እነርሱም አሉ። መንጎች ሁሉ እስኪከማቹና ድንጋዩን ከጉድጓዱ አፍ እስኪገለብጡት ድረስ አንችልም፤ ከዚያም በኋላ በጎቹን እናጠጣለን።

9 ፤ እርሱም ገና ከእነርሱ ጋር ሲነጋገር እነሆ የላባ ልጅ ራሔል ከአባትዋ በጎች ጋር ደረሰች፤ እርሷም የአባትዋን በጎች ትጠብቅ ነበርና።

10 ፤ ያዕቆብም የእናቱን ወንድም የላባን ልጅ ራሔልንና የእንቱን የላባን በጎች ባየ ጊዜ፤ ቀረበ ከጉድጓዱም አፍ ድንጋዩን ገለበጠ፤ የእንቱን የላባን በጎችንም አጠጣ።

11 ፤ ያዕቆብም ራሔልን ሳማት፤ ቃሉንም ከፍ አድርጎ አለቀሰ።

12 ፤ ያዕቆብም የአባትዋ ዘመድና የርብቃ ልጅ መሆኑን ለራሔል አስታወቃት፤ እርሷም ሮጣ ሄዳ ለአባትዋ ይህን ነገር ነገረችው።

13 ፤ ላባም የእንቱን ልጅ የያዕቆብን ወሬ በሰማ ጊዜ ሊቀበለው ሮጠ፤ አቅፎም ሳመው፤ ወደ ቤቱም አገባው። ነገሩንም ሁሉ ለላባ ነገረው ።

14 ፤ ላባም፡ በእውነት አንተ አጥንቴ ሥጋዬም ነህ አለው። አንድ ወር የሚያህልም ከእርሱ ጋር ተቀመጠ።

15 ፤ ላባም ያዕቆብን፡ ወንድሜ ስለሆንህ በከንቱ ታገለግለኛለህን? ምንዳህ ምንድር ነው? ንገረኝ አለው።

16 ፤ ለላባም ሁለት ሴቶች ልጆች ነበሩት፤ የታላቁቱ ስም ልያ የታናሺቱ ስም ራሔል ነበረ።

17 ፤ ልያም ዓይነ ልም ነበረች፤ ራሔል ግን መልክ መልካም ነበረች ፊትዋም ውብ ነበረ።

18 ፤ ያዕቆብም ራሔልን ወደደ፤ እንዲህም አለ። ስለ ታናሺቱ ልጅህ ስለ ራሔል ሰባት ዓመት እገዛልሃለሁ።

19 ፤ ላባም፡ ለሌላ ሰው ከምስጣት ይልቅ ለአንተ ብስጣት ይሻላል፤ ከእኔ ጋር ተቀመጥ አለ።

20 ፤ ያዕቆብም ስለ ራሔል ሰባት ዓመት ተገዛ፤ እርሷምም ይወድዳት ስለነበረ በእርሱ ዘንድ እንደ ጥቂት ቀን ሆነለት።

21 ፤ ያዕቆብም ላባን፡ ወደ እርሷም እገባ ዘንድ ሚስቴን ስጠኝ፤ ቀኔ ተፈጽሞአልና አለው።

22 ፤ ላባም የዚያን ስፍራ ሰዎች ሁሉ ሰበሰበ፤ ሰርግም አደረገ።

23 ፤ በመሸም ጊዜ ልጁን ልያን ወስዶ ለያዕቆብ አገባለት፤ ያዕቆብም ወደ እርሷም ገባ።

24 ፤ ላባም ለልጁ ለልያ ባሪያይቱን ዘለፋን ባርያ ትሆናት ዘንድ ሰጣት።

25 ፤ በነጋም ጊዜ እነሆ ልያ ሆና ተገኘች፤ ላባንም፡ ምነው እንደዚህ አደረግህብኝ? ያገለገልሁህ ስለ ራሔል አልነበረምን? ለምን አታለልኸኝ? አለው።

26 ፤ ላባም እንዲህ አለ። በአገራችን ታላቁቱ ሳላች፤ ታናሺቱን እንሰጥ ዘንድ ወግ አይደለም፤

27 ፤ ይህችንም ሳምንት ፈጽመ፤ ሌላ ሰባት ዓመት ደግሞ እኔን ስለምታገለግለኝ አገልግሎት እርሷምን ደግሞ እሰጥሃለሁ።

28 ፤ ያዕቆብም እንዲህ አደረገ፤ ይህችንም ሳምንት ፈጽመ፤ ልጁን ራሔልንም ለእርሱ ሚስት ትሆን ዘንድ ሰጠው።

29 ፤ ላባም ለልጁ ለራሔል ባርያይቱን ባላን ባርያ ትሆናት ዘንድ ሰጣት ።

30 ፤ ያዕቆብም ወደ ራሔል ደግሞ ገባ። ራሔልንም ከልያ ይልቅ ወደዳት፤ ሌላ ሰባት ዓመትም ተገዛለት።

31 ፤ እግዚአብሔርም ልያ የተጠላች መሆንዋን ባየ ጊዜ ማኅፀንዋን ከፈተላት፤ ራሔል ግን መካን ነበረች።

32 ፤ ልያም ፀነሰች፤ ወንድ ልጅንም ወለደች፤ ስሙንም ሮቤል ብላ ጠራችው፤ እግዚአብሔር መከራዬን አይቶአልና፤ እንግዲህም ወዲህ ባሌ ይወድደኛል ብላለችና።

33 ፤ ደግሞም ፀነሰች፥ ወንድ ልጅንም ወለደች፤ እኔ እንደ ተጠላሁ እግዚአብሔር ስለ ሰማ ይህን ደገመኝ አለች፤ ስሙንም ስምዖን ብላ ጠራችው።

34 ፤ ደግሞም ፀነሰች፥ ወንድ ልጅንም ወለደች፤ አሁንም ባሌ ወደ እኔ ይጠጋል፥ ሦስት ወንዶች ልጆችን ወልጄለታለሁና አለች፤ ስለዚህም ስሙን ሌዊ ብላ ጠራችው።

35 ፤ ደግሞም ፀነሰች፥ ወንድ ልጅንም ወለደች፤ በዚህም ጊዜ እግዚአብሔርን አመሰግናለሁ አለች፤ ስለዚህም ስሙን ይሁዳ ብላ ጠራችው። መውለድንም አቆመች።